

(Kort bemærkning).

Stefan G. Rasmussen (KF):

Jeg kan se, at Det Radikale Venstres ordfører er gået, men jeg må stille mit spørgsmål alligevel, og så kan jeg jo stille det til Socialdemokratiet. Det drejer sig om disse visitationsskemaer. For mig er det altså noget med, at man så skal begynde at måle størrelsen på nullermændene, og jeg ved ikke hvad, og gå ned i nogle detaljer, som ligger helt uden for et forhold, som i reglen bygger på tillid. Det er, som om der ikke kan være et tillidsforhold i forbindelse med en ydelse til nogle ældre mennesker. Det hele skal åbenbart gøres så bureaukratisk. Jeg synes absolut, man skal prøve at forklare mig, hvad man mener med sådan et visitationsskema.

Sonja Albrink (CD):

CD er enig med forslagsstillerne i, at der bør indføres en ankeadgang på hjemmehjælpsområdet. CD fremsatte jo allerede i marts 1991 et forslag om det. Det var et mere vidtgående forslag, nemlig om oprettelse af særlige tilsyns- og ankeråd i kommunerne. En sådan særlig ankeinstans uden for det almindelige ankesystem er ikke nødvendigvis den model, der er aktuel i dag, men i CD er forslaget fra dengang udgangspunkt for gruppens overvejelser.

Det er jo ikke noget nyt problem, at de ældre ikke altid får den hjælp og støtte i dagligdagen, som de både fortjener og har et konstateret behov for. Netop fordi hjemmehjælpen er en individuel ydelse, der er udmålt efter skøn ude i den enkelte kommune, kan der opstå tilfælde, hvor man synes der er behov for større, landsdækkende ensartethed, så brugerne kan føle sig mere sikre på at få den hjælp, som er hensigten med lovgivningen.

CD er derfor enig i, at i de afgørelser, der træffes i kommunen, skal modtagernes retsstilling styrkes.

I den rapport fra den nedsatte arbejdsgruppe, som forslagsstillerne henviser til i bemærkningerne, fremlægges der flere modeller og supplerende forslag, bl.a. for at opnå en bedre visitation.

I regeringen arbejdes der netop nu med at udforme et lovforslag om ankeadgang på baggrund af disse modeller og forslag, og derfor kan CD i dag ikke gå længere end til at tilslutte sig ideen i og hensigten med SF's beslutningsforslag. Jeg er dog overbevist om, at der vil blive tale om et lovforslag, der kan finde bred tilslutning i Folketinget, og så vil jeg i øvrigt henvise

til de bemærkninger, som socialministeren allerede har fremsat fra talerstolen, og som jeg på CD's vegne kan erklære mig helt enig i.

(Kort bemærkning).

Else Winther Andersen (V):

Det var da interessant at høre, at man fra CD's side erklærer sig enig med SF i, at der skal indføres en ankeadgang. I den forbindelse vil jeg spørge CD, om man stadig væk er med i regeringen, eller hvordan man får de ting til at hænge sammen. Det synes jeg må være lidt problematisk, og det vil jeg sådan set gerne have et svar på.

(Kort bemærkning).

Sonja Albrink (CD):

Der er ikke noget problematisk i det: Vi sagde det under valgkampen, og det er klart, at det, vi nævnte under valgkampen, vil vi også gerne have en vis indflydelse på.

Villy Søvnal (SF):

Jeg vil starte med to generelle bemærkninger. Selve forslaget er jo uddybet i bemærkningerne, så dem skal jeg ikke gentage, men jeg vil sige, at jeg synes, man kan sammenfatte intentionen med forslaget under overskriften »Individet frem for systemet«. Dette er også rettet til nogle af ordførerne, idet det undrer mig, at de partier, der teoretisk taler mest for individets rettigheder, er dem, der i realiteten systematisk afviser at styrke individets rettigheder over for systemet. Jeg tænker bl.a. på partiet Venstre.

Det andet generelle, jeg vil sige, er, at det nu er halvandet år siden, SF første gang fremsatte et sådant forslag. Dette være sagt til dem, der beder om mere tid; det er specielt regeringspartierne. Jeg synes, det fremgår, at næsten hver gang vi fremsætter et forslag, siger regeringen: Vi er enige i hensigten, vi forstår godt, hvad I vil, giv os bare lidt mere tid!

Jeg må så spørge regeringspartierne, om man ikke kan speede det lidt op – specielt når man nu har haft halvandet år til at arbejde med det. Jeg ved godt, at der er foregået et udredningsarbejde i mellemtiden, men alligevel! Er man ikke snart så langt, at det kan antydes, hvor tæt man er på noget, der ender i et egentligt lovforslag? Jeg hørte nemlig socialministeren sige, at hun havde stor sympati for forslaget – og så kom der en underlig eftersætning, men ingen støtte.

Det blev også nævnt af socialministeren, at enkeltstager kan give et forrykket billede. Det